מו א לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח עַל עֲלָמוֹת שִׁיר: ב אֱלֹהִים תקון-בעל-הרכות-כולם לָנוּ מַחֲסֶה וָעֹז עֶזְרָה
בְצָרוֹת נִמְצָא מְאֹד: ג עַל כֵּן לֹא נִירָא בְּהָמִיר אָרֶץ וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב
יַמִּים: ד יֶהֱמוּ יָחִילוּ מֵימָיו יִרְעֲשׁוּ הָרִים בְּגַאֲוָתוֹ סֶלָה: ה נָהָר פְּלָגָיו יְשַׂמְּחוּ עִיר
אֱלֹהִים תקון-בעל-הרכות-כולם קְדֹשׁ מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן: ו אֱלֹהִים תקון-בעל-הרכות-כולם בְּקִרְבָּהּ בַּל תִּמּוֹט יַעְזְרֶהָ

שימוש תהלים

אם אדם שונא לאשתו

למנצח לבני קרח... אלהים לנו מחסה וגו' (מו, א): [שימוש תהלים לפרק מו]. אם אדם שונא לאשתו יתפלל ויאמר אותו עם שם שלו על שמן זית ותמשח ממנו האשה. השם שלו אדי"ה. א' מן "אלקים לנו, ד' מן "נמצא מאד, י' מן ."יה-וה צבאות, ה' מן "סלה.

זוהר תהלים

כָּל אוֹתָם שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת שֶׁאָמַר דָּוִד וְכָל אוֹתָם שֶׁהָיוּ עִמּוֹ כֻּלָּם הָיוּ בְּסוֹד עֶלְיוֹן בְּסוֹד הַחָכְמָה

לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח עַל עֲלָמוֹת שִׁיר וגו' (מו, א): [זוהר ח"א פ' ויצא (דף קנח:)] **בֹּא** רְאֵה, כָּתוּב וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶל רָחֵל וְגוֹ'. פָּתַח וְאָמַר, (תהלים מו) **לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח עַל עֲלָמוֹת שִׁיר.** בַּפָּסוּק הַזֶּה יֵשׁ לְהִסְתַּכֵּל שֶׁהוּא סוֹד שֶׁל חָכְמָה, וְכָל הַשִּׁירִים וְהַתִּשְׁבָּחוֹת הַלָּלוּ שֶׁהָיוּ אוֹמְרִים בְּנֵי קֹרַח, כֻּלָּם מְחַדְּשִׁים הֵם אוֹתָם שִׁירִים וְתִשְׁבָּחוֹת שֶׁהָיוּ מִלְּפָנִים, וְכֵן כָּל אוֹתָם שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת שֶׁאָמַר דָּוִד וְכָל אוֹתָם שֶׁהָיוּ עִמּוֹ, כֻּלָּם הָיוּ בְּסוֹד עֶלְיוֹן, בְּסוֹד הַחָכְמָה. בֹּא רְאֵה, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עָשָׂה אֶת הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן כְּמוֹ הָעוֹלָם הָעֶלְיוֹן, וְכָל אוֹתָם הַסִּדְרִים שֶׁסִּדְּרוּ דָּוִד וּשְׁלֹמֹה בְּנוֹ וְכָל אוֹתָם נְבִיאֵי הָאֱמֶת - כֻּלָּם סִדְּרוּ כְּמוֹ שֶׁלְּמַעְלָה. בֹּא רְאֵה, כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ מִשְׁמָרוֹת בָּאָרֶץ - כָּךְ גַּם בָּרָקִיעַ שֶׁמְּזַמְּרִים לְרִבּוֹנָם וְאוֹמְרִים תָּמִיד שִׁירָה, וְכֻלָּם עוֹמְדִים אֵלּוּ כְּנֶגֶד אֵלּוּ, וְהַכֹּל בִּסְדָרִים שֶׁל שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת, וַהֲרֵי פֵּרְשׁוּהָ הַחֲבֵרִים.

עֲלָמוֹת שִׁיר, מַה זֶּה עֲלָמוֹת שִׁיר? אֶלָּא כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שיר ו) שִׁשִּׁים הֵמָּה מְלָכוֹת וּשְׁמֹנִים פִּילַגְשִׁים וַעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר. מַה זֶּה וַעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר הֲיֵשׁ מִסְפָּר לִגְדוּדָיו. וּמִשּׁוּם שֶׁאֵין לָהֶם חֶשְׁבּוֹן, כָּתוּב וַעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר. וְכֻלָּם שׁוּרוֹת שׁוּרוֹת, מַקִּיפִים סְדָרִים, אֵלּוּ כְּנֶגֶד אֵלּוּ, לְזַמֵּר וּלְשַׁבֵּחַ אֶת רִבּוֹנָם, וְאֵלּוּ הֵם עֲלָמוֹת שִׁיר. וּמִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ עֲלָמוֹת שֶׁאֵין מְזַמְּרוֹת כְּמוֹ אֵלּוּ, אֵלּוּ נִקְרָאוֹת עֲלָמוֹת שִׁיר.

כָּל דִּבְרֵי אָדָם שֶׁהֵם בְּנִסְתָּר הַבְּרָכוֹת שׁוֹרוֹת עָלָיו

עַל עֲלָמוֹת שִׁיר וגו' (מו, א): [זוהר ח"ב פ' פקודי (דף רכ"ז:)] וְסוֹד לְמַדְנוּ, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נִסְתָּר וְגָלוּי. גָּלוּי הוּא בֵּית דִּין שֶׁלְּמַטָּה. נִסְתָּר הוּא הַמָּקוֹם שֶׁכָּל הַבְּרָכוֹת יוֹצְאוֹת מִשָּׁם. מִשּׁוּם כָּךְ, כָּל דִּבְרֵי אָדָם שֶׁהֵם בְּנִסְתָּר, הַבְּרָכוֹת שׁוֹרוֹת עָלָיו. וְכָל אוֹתָם שֶׁבְּגָלוּי, אוֹתוֹ מָקוֹם שֶׁל בֵּית דִּין שׁוֹרֶה עָלָיו, מִשּׁוּם שֶׁהוּא מָקוֹם בְּגָלוּי. וְהַכֹּל הוּא בְּסוֹד עֶלְיוֹן כְּמוֹ שֶׁלְּמַעְלָה. עֵד